

مساله بنزین

پرویز خسروشاهی/دنیای اقتصاد

بنزین و قیمت آن یکی از بحثبرانگیزترین مسائل کشور طی چند دهه اخیر است و تصمیم‌گیری درباره آن به یکی از مهم‌ترین و پیچیده‌ترین و کشارترین تصمیمات سیاستی ایران تبدیل شده است. دلیل اصلی این وضعیت هم آن است که از بنزین به‌عنوان وسیله‌ای برای کنترل قیمت‌ها، حمایت از اقشار آسیب‌پذیر و جلب رضایت عمومی استفاده شده است؛ در حالی که بنزین به هیچ‌عنوان ابزار خوبی برای این منظور نیست. برای تحقق اهداف گفته شده می‌توان از روش‌های دیگری استفاده کرد که مقصود را با عوارض و هزینه‌های بسیار کمتری محقق کند.

نهادهای تولید از جهت ایجاد پیامدهای خارجی یا خنثی هستند یا منفی یا مثبت.

در گفت‌وگو با معاون پژوهش و برنامه‌ریزی سندیکای برق ایران بررسی شد

نسخه ضد تحریمی برای صنعت برق

با خروج آمریکا از برجام در آبان‌ماه ۹۷ و بازگشت دوباره تحریم‌های مالی و اقتصادی، بخش‌های مختلف اقتصاد ایران از جمله صنعت برق با مخاطرات و چالش‌های متعددی مواجه شده است.

نسخه ضد تحریمی برای صنعت برق.....<۴
با خروج آمریکا از برجام در آبان‌ماه ۹۷ و بازگشت دوباره تحریم‌های مالی و اقتصادی، بخش‌های مختلف اقتصاد ایران از جمله صنعت برق با مخاطرات و چالش‌های متعددی مواجه شده است.

- چشم انداز وضعیت برق و گاز طبیعی ایران در سال ۲۰۴۰.....<۴
- مصوبه دولت درباره افزایش قیمت آب و برق مغایر با قوانین کشور اعلام شد.....<۴
- فهرست اهم مناقصات کشور.....<۶
- برای همکاری اقتصادی ایران و کرواسی در دوران تحریم برنامه‌ریزی می‌شود.....<۷
- بسته حمایتی سازمان تامین اجتماعی ابلاغ شد.....<۷
- تأکید بر احیای پرواز مستقیم بین ایران و قرقیزستان.....<۸
- هفتمین نمایشگاه بین‌المللی حمل و نقل ریلی صنایع و تجهیزات وابسته.....<۸
- قدرت موج، اتفاق مهم بعدی در انرژی‌های تجدیدپذیر.....<۹

در گفت‌وگو با معاون پژوهش و برنامه‌ریزی سندیکای برق ایران بررسی شد

نسخه ضد تحریمی برای صنعت برق

با خروج آمریکا از برجام در آبان ماه ۹۷ و بازگشت دوباره تحریم‌های مالی و اقتصادی، بخش‌های مختلف اقتصاد ایران از جمله صنعت برق با مخاطرات و چالش‌های متعددی مواجه شده است.

چالش‌ها و مخاطرات صنعت برق در دوره جدید تحریم‌ها را می‌توان در چهار سطح «محدودیت در مبادلات تجاری برون‌مرزی»، «اختلال و کمبود در زنجیره تامین تجهیزات»، «افزایش زمان و هزینه اجرای پروژه‌ها» و «ریسک ناپایداری شبکه برق» دسته‌بندی کرد. فعالان بخش خصوصی معتقدند این چالش‌ها، تحقق اهداف برنامه ششم توسعه در بخش برق مانند رشد ۹ درصدی

ارزش‌افزوده، رشد ۳۰ درصدی سرمایه‌گذاری، افزایش ۲۵ هزار مگاواتی ظرفیت تولید برق و افزایش سهم ۵ درصدی انرژی‌های تجدیدپذیر را با دست‌اندازه‌های جدی روبه‌رو خواهد کرد. اما برای کاهش ریسک این مخاطرات چه باید کرد؟ «دنیای اقتصاد» در گفت‌وگو با علیرضا اسدی، معاون پژوهش و برنامه‌ریزی سندیکای صنعت برق ایران عمده‌ترین چالش‌های صنعت برق در شرایط تحریم و راهکارهای مقابله با آن را مورد بررسی قرار داده است. به اعتقاد اسدی، برای مقابله با چالش‌های صنعت برق در این دوران باید راهکارهایی مانند «رفع محدودیت‌های تجاری برون‌مرزی»، «مراقبت از زنجیره تامین و اجرای پروژه‌ها» و «مدیریت تقاضا» در دستورکار سیاست‌گذار قرار گیرد. در مصاحبه پیش‌رو تصویر صنعت برق در تحریم‌ها در سه محور نگاشته شده است.

***نسخه ضد تحریمی برای صنعت برق

تحریم‌های اقتصادی اهرمی برای اعمال فشار دولت‌های خارجی برای تغییر سیاست‌های داخلی و خارجی سایر کشورها است. از این نظر اقتصاد ایران از سال‌های پس از انقلاب به شیوه‌های مختلف با مساله تحریم‌ها مواجه بوده است. جدیدترین تجربه اخیر اعمال تحریم‌ها نیز به آبان سال گذشته بازمی‌گردد. به نظر شما دور تازه تحریم‌ها چه تاثیری بر صنعت برق خواهد گذاشت؟

موضوع تحریم در صنعت برق را می‌توان در سه محور مورد بررسی قرار داد. محور نخست روی منطق تحریم‌ها و تاثیر آن در اقتصاد کشورها متمرکز است؛ محور دوم به مخاطرات و چالش‌ها می‌پردازد و سومین محور راهکارهای مقابله با تحریم‌ها را تشریح می‌کند. برای بررسی محور نخست باید این پرسش را مطرح کرد که اساسا

تحریم‌ها به چه معناست؟ ساده‌ترین تعریف برای تحریم «ایجاد محدودیت برای تجارت کشورها» است. براساس نظریه گروه نونهادگراها، نظم اجتماعی مستقر در جوامع به دو شکل است. «نظم دسترسی باز به منابع» و «نظم دسترسی محدود به منابع». شکل نخست معمولا در کشورهای توسعه‌یافته و نظام‌های لیبرالی و اقتصاد آزاد دیده می‌شود. در این جوامع بازار سیاست و اقتصاد هر دو کاملا رقابتی هستند. شکل دوم اما، ثبات یا نوعی صلح را برقرار می‌کند.

در این جوامع دولت‌ها به‌عنوان نقطه تعادل، بین گروه‌های مستعد کسب قدرت که صاحب منابع مطلوبی هستند از طریق تسهیم رانت‌های اقتصادی، ائتلاف ایجاد می‌کنند. چنین نظمی تا زمانی بقا خواهد داشت که امکان ایجاد رانت برای گروه‌های ائتلاف برقرار باشد. اما با حذف یا محدودیت در تقسیم رانت، اختلال و بحران به وجود می‌آید. گروه‌های ائتلافی رضایت‌شان به حداقل می‌رسد و شکسته شدن ائتلاف بین‌شان قوت بیشتری می‌گیرد. بروز منازعات داخلی و جنگ‌ها بالا می‌گیرد و سیستم از درون دچار فروپاشی می‌شود. زیر ذره‌بین قرار دادن رویکرد آمریکا نشان می‌دهد آنان تمایل دارند با فشار بر اقتصاد ایران، دسترسی به منبع ایجاد رانت را محدود کنند تا خود به خود اقتصاد ما دچار اختلال شود. تمام تحریم‌هایی که در دنیا اتفاق افتاده، بیشتر با هدف تغییر سیاست رژیم نه لزوما تغییر رژیم انجام شده است. این درحالی است که مطابق با آمارها، تنها ۳۵ درصد از تحریم‌ها موفق و به هدف نزدیک بوده است.

محور دوم؛ مخاطرات و چالش‌هایی است که به‌واسطه تحریم‌ها به صنعت برق تحمیل شده است. آیا آسیب‌ها جدی خواهند بود؟

محور دوم موضوع، صنعت برق و آثار تخریبی تحریم بر آن است. هر چقدر یک سیستم دینامیک و پویا باشد؛ به این معنا که تاب‌آوری و توانایی مقابله با شرایط محیطی بالایی داشته باشد، احتمال شکست سیستمی کمتر است. اگر صنعت برق را مانند یک سیستم بینیم، این سیستم با شرایط پویا و تاب‌آوری بالا، احتمال اختلال جدی سیستماتیک را به حداقل می‌رساند. این سیستم قبل از وقوع تحریم‌ها، دچار مشکلات اساسی و اخلاگر بوده است. صنعت برق علاوه بر داشتن خصوصیات سایر نظام‌های اقتصادی (بازارهای عرضه و تقاضا)، یکسری ویژگی‌های اختصاصی دارد که نظام آن را پیچیده می‌کند. نخست اینکه به لحاظ ویژگی‌های فنی، امکان انباشت و ذخیره کردن صنعتی را ندارد. بنابراین در لحظه تولید و در لحظه مصرف می‌شود. اگر یک نقطه‌ای که عرضه و تقاضا صورت می‌گیرد تعادل برهم خورد، امکان جایگزینی آن در کوتاه‌مدت از بازارهای دیگر وجود ندارد. دومین خصوصیت این است که به لحاظ مالی صنعتی است که ایجاد تاسیساتش سرمایه‌بر و زمان‌بر است. سوم اینکه خاموشی یا عدم ارائه پایدار برق، مشکلات اقتصادی-اجتماعی ایجاد می‌کند. چهارمین ویژگی این است که شدت خسارات وارده به دلیل خاموشی، از توان مالی بنگاه عرضه‌کننده بسیار بیشتر است. تشریح این ویژگی‌ها به این معناست که صنعت برق نیازمند یک برنامه‌ریزی بلندمدت پایدار است. یک ساختار نهادی هوشمند با آینده‌نگری بالا که بتواند امکان بروز خاموشی را به صفر برساند. این سیستم به لحاظ مدیریت کردن پیچیده‌تر از سایر سیستم‌های اقتصادی است.

ارزیابی‌ها نشان می‌دهد شرایط نهادی ایران درحوزه مدیریت صنعت برق دچار اختلالات بنیادی است.

مهم‌ترین عوامل اخلاک‌گر در این حوزه کجا جانمایی شده است؟

تاثیرگذارترین عامل، جریان مالی نامتعادل این صنعت است. این موضوع باعث شده ظرفیت لازم برای برنامه‌ریزی بلندمدت از دست برود و به صورت لحظه‌ای مدیریت بحران شود. به عبارتی این صنعت از نظر سیستمی شرایط متزلزلی دارد. نظام مالی این سیستم تبعاتی در بخش‌هایی مانند سرمایه‌گذاری به همراه داشته است. در سال‌های گذشته سرمایه‌گذاری صنعت برق از حدود ۶/۵ میلیارد دلار در سال ۱۳۸۷ به ۱/۶ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۶ رسید. این آمار نشان می‌دهد طی ۱۰ سال، سرمایه‌گذاری‌ها یک‌سوم شده است. در کنار این موضوع به دلیل بحران‌های مالی دو اتفاق دیگر در حال وقوع است که به صورت مستمر این صنعت با آن مواجه بوده است. نخست اینکه رژیم حقوقی انجام مبادلات را دچار اختلال کرده است. رژیم حقوقی نحوه مبادله بین طرفین قراردادها را تنظیم می‌کند. دولت به این دلیل که اقتدار حاکمیتی دارد، می‌تواند به راحتی نحوه تنظیم مبادلات را به سمت خود تغییر جهت دهد.

به دلیل محدودیت‌های مالی، مدیران صنعت برق برای اینکه بتوانند مساله روزشان را حل کنند، رژیم حقوقی صنعت برق را به سمت بخش خصوصی تغییر جهت دادند. یعنی ریسک‌های تجارت این صنعت را کاملاً به صورت یک‌طرفه در جهت ضرر بخش خصوصی یا آن نگاه تحمیل کردند. درحالی‌که در سایر صنایع تا حدودی ریسک‌ها تقسیم شده است. در نتیجه فشار مالی که به دولت وارد می‌شده به دلیل عدم توازن دریافت‌ها و پرداخت‌ها به سمت بخش خصوصی صنعت برق رفته است.

زمانی که بخش خصوصی به صورت طولانی‌مدت در یک فشار مالی قرار می‌گیرد، به لحاظ مالی تضعیف و توان رقابت‌پذیری و نوآوری را از دست می‌دهد. این تصویر، تصویری از شرایط قبل از تحریم صنعت برق بود. اما بخش دوم اختلالات صنعت برق، به دوران بعد از اعمال تحریم‌ها مربوط است. نخستین آسیب اختلال در مراودات مالی با سایر کشورهاست. این موضوع از دو جهت به این صنعت آسیب می‌زند.

نخست از سمت تامین تجهیزات واسطه‌ای. تحریم‌ها واردات این محصولات را دچار اختلال می‌کنند. در این شرایط صاحب صنعت به اجبار با هزینه بالاتر تجهیزات مستعمل را خریداری یا تعمیر می‌کند. از سوی دیگر در سال‌های گذشته صنعت برق به تدریج رشد صادرات مطلوبی را تجربه کرد. اما با وضع تحریم‌ها مشکلات برای صادرکنندگان دوباره از راه رسید. بنابراین انتظار می‌رود وضعیت مالی این صنعت با شرایط سخت‌تری روبه‌رو شود. علاوه بر این موضوعات، محدودیت نقل و انتقال مالی منجر به عدم خرید و فروش کالاهای صنعت برق می‌شود که این موضوع اختلالی در زنجیره تامین ایجاد می‌کند. خسارت بعدی؛ افزایش مدت پروژه‌ها و افزایش هزینه انجام آنها است. پروژه‌ای که بنا بوده یکساله انجام شود، ممکن است برای تکمیل، چند سال زمان ببرد. همچنین هزینه تامین تجهیزات یک پروژه، تا چند برابر افزایش می‌یابد. این موضوع باعث می‌شود، افزایش ظرفیت مورد نیاز برای تامین برق پایدار، دچار اختلال شود.

اگر روند فعلی ادامه پیدا کند با ریسک عدم پاسخ مناسب به تقاضای رو به رشد برق مواجه خواهیم شد. چالش‌های گفته شده چالش‌هایی هستند که تحریم‌ها در سه حوزه ایجاد کرده‌اند.

تحریم‌ها زنجیره تامین را دچار اختلال می‌کنند، اجرای پروژه‌ها و در نتیجه عرضه به موقع برق را با دست‌انداز مواجه می‌سازند. در کنار این اختلالات، ایراد سیستمی در اقتصاد برق کشور را نیز اضافه کنید. زیرا روند تقاضای برق در ایران منطقی و با عقلانیت اقتصادی نیست. مصرف‌کننده برق نیز به دلیل اینکه قیمت‌ها علامت غلطی می‌دهند، میزان مصرف خود را تنظیم نمی‌کند.

فعالان بخش خصوصی و صاحبان صنعت برق درمورد آثار تخریبی تحریم‌ها چه دیدگاه‌هایی دارند؟

سندیکای صنعت برق ایران یک نظرسنجی ترتیب داده که در آن از مدیران صنعت برق در بخش خصوصی سوال پرسیده می‌شود که اساساً مهم‌ترین مخاطرات صنعت برق در شرایط تحریم چیست؟ چهار مساله کلیدی که فعالان بخش خصوصی پیش‌بینی کردند از این قرار بود: «اختلال در واردات و صادرات»، «اختلال در تامین تجهیزات زنجیره تامین»، «خروج بنگاه‌های سازنده و پیمانکار از صنعت برق» و «مشکلاتی در تامین مالی پروژه‌های توسعه‌ای».

تاکنون تصویر روشنی از مشکلات صنعت برق در دوران تحریم‌ها ترسیم شد. حال برای برون‌رفت از این چالش‌ها راهی است؟ آیا می‌توان به آینده این صنعت خوشبین بود؟

دیدگاه مدیران بخش خصوصی برای حل مساله صنعت برق با دیدگاه مدیران بخش دولتی کاملاً در تقابل است. از مدیران پرسیدیم که به نظر شما چه راهبردی برای حل مساله تحریم و مقابله با آن وجود دارد و بعد درخواست کردیم که با دو معیار این موضوع را رتبه‌بندی کنند. نخست راهبردی که بیشترین مطلوبیت را داشته باشد و دومین راهبرد

بیشترین تحقق‌پذیری را شامل می‌شد. موضوعی که بخش خصوصی به‌عنوان راهبرد مطلوب شناسایی کرده، قابل اجرا نیست و برعکس موضوعی که از دید بخش خصوصی قابلیت اجرا دارد، در سیاست‌ها مطلوبیت کمتری دارد. این موضوع به این معناست که نظام سیاست‌گذاری و تصمیم‌گیری در حوزه‌های اقتصادی، دست‌کم عقلانیت کارشناسی را نمی‌پذیرد. از نگاه بخش خصوصی راهکارهایی که کمترین اثرگذاری برای حل مساله در دوران تحریم‌ها را دارند، مانند «انعطاف‌پذیری در استانداردها و آزمون‌های محصول» بیشتر مورد توجه سیاست‌گذاران قرار می‌گیرد، درحالی‌که در رنکینگ بخش خصوصی آخرین راهکار به شمار می‌رود.

البته این پارامتر بالاترین میزان تحقق‌پذیری را دارد. به نظر می‌رسد سیاست‌گذاران اقتصاد ایران با منطبق دیگری به مسائل نگاه می‌کنند. با این حال بخش خصوصی راهکارهایی برای حل مسائل صنعت برق در شرایط تحریم را استخراج کرده و آنها را در سه دسته جانمایی کرده است. نخست اینکه برای مساله «تجارت برون‌مرزی» راهکارهای جایگزینی برگزیده شود. در حال حاضر ساختار بنگاه‌های ما توان حل این مساله را ندارد تا بتواند روابط تجاری خود را با دنیا حفظ کند. این مساله نیازمند حمایت یا مداخله دولت است. یکی از راهکارها استفاده از برخی ظرفیت‌ها است. شرکت‌های SME اروپایی یا شرکت‌های فرعی که سهم عمده‌ای در بازارهای جهانی ندارند، بستر خوبی برای تعاملات تجاری جدید هستند. استفاده از ظرفیت معاهدات تجاری کشورهای منطقه، روسیه و چین برای مبادلات پولی و مالی نیز می‌تواند کارگشا باشد.

مصوبه دولت درباره افزایش قیمت آب و برق مغایر با قوانین کشور اعلام شد

علی لاریجانی رئیس مجلس شورای اسلامی با ارسال نامه شماره ۳۲۴۰/هـ ب در تاریخ ۲۵ فروردین ماه ۹۸ به حسن روحانی رئیس جمهور، مصوبه دولت در تاریخ ۱۹ اسفندماه ۹۷ درباره افزایش قیمت آب و برق (مصوبه شماره ۱۷۶۳۲۷/ت ۵۵۸۳۰ هـ ابلاغی در تاریخ ۲۷ اسفندماه ۹۷) را مغایر با قوانین کشور اعلام کرد. در این نامه لاریجانی خطاب به روحانی درباره مغایرت‌های این مصوبه با قوانین کشور آمده است:

۱- براساس مواد (۱) و (۳) قانون هدفمند کردن یارانه‌ها-مصوب ۱۳۸۸ و بند «الف» ماده (۳۹) قانون برنامه ششم توسعه-مصوب ۱۳۹۵ «دولت مکلف است قیمت آب و برق را به نحوی تعیین کند که به تدریج تا پایان برنامه، معادل قیمت تمام شده آن شود». از آنجا که در بندهای (۱) و (۲) مصوبه مقرر شده که بهای آب و برق سالانه به صورت ثابت هفت و شانزده درصد افزایش یابد و این امر می‌تواند به بیش از سقف ناظر به قیمت تمام شده منتهی گردد، مغایر قانون می‌باشد.

۲- علاوه بر تکالیف مندرج در جدول ذیل تبصره (۱۴) قانون بودجه سال ۱۳۹۸، براساس بندها و تبصره‌های ذیل ماده (۳۹) قانون برنامه ششم توسعه، منابع حاصل از افزایش قیمت آب و برق و حامل‌های انرژی باید «در چارچوب بودجه‌های سالانه» صرف امور جدید برای مصرف درآمد حاصل از افزایش بهای آب و برق، از حیث متفاوت بودن با محل‌های مصرف شمارش شده در قوانین مذکور، مغایر قانون است.

چشم انداز وضعیت برق و گاز طبیعی ایران در سال ۲۰۴۰

دفتر مطالعات انرژی، صنعت و معدن این مرکز در گزارشی با عنوان «چشم‌انداز وضعیت برق و گاز طبیعی ایران در سال ۲۰۴۰» آورده است؛ ظرفیت تولید انرژی تجدیدپذیر در ایران قابل توجه است. در بخش انرژی بادی، سرعت متوسط باد طی سال در بیش از ۱/۲ میلیون هکتار زمین بیش از ۸ متر بر ثانیه بوده که برای استفاده از این نوع انرژی مناسب است.

بر اساس مطالعات مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در مناطق مختلف کشور ظرفیت استفاده از انرژی خورشیدی برای تولید توان وجود دارد برای مثال در حدود ۴/۰ درصد از مساحت کشور پتانسیل تولید ۱۷۰ وات بر مترمربع و ۳/۱۷ درصد از مساحت کشور معادل ۲۸ میلیون هکتار، ظرفیت تولید توان به میزان ۲۶۰ وات بر مترمربع را داراست.

این گزارش می‌افزاید: تبدیل نیروگاه گازی به سیکل ترکیبی پتانسیل تولید ۷/۸ گیگاوات برق و به روز کردن نیروگاه‌ها و تعمیرات ظرفیت ۳/۱ گیگاوات افزایش تولید برق را دارد.

برای مشاهده متن کامل گزارش [اینجا](#) کلیک کنید.

و بخش خصوصی برای پوشش ریسک قراردادهای (اصلاح مفاد تعدیل، خاتمه و فسخ با شرایط ویژه تحریم)، «تامین مالی زنجیره تامین و لجستیک صنعت برق در طرح‌های اولویت‌دار از محل ذخایر ارزی» و «جذب نقدینگی خرد و هدایت به سمت پروژه‌ها با توسعه ابزارهای بازار سرمایه و تضمین بازده توسط دولت» می‌توانند به‌عنوان تاثیرگذارترین راهکارها در دستور کار قرار گیرند. دسته سوم راهکارها نیز به بخش «مدیریت تقاضا» بازمی‌گردد. در این مسیر، می‌توان از راهکارهای عملیاتی مانند «اصلاح نظام تعرفه برای مدیریت مصرف»، «اجرای پروژه‌های بهینه‌سازی مصرف برق در بخش خانگی» و «استفاده از روش‌ها و مدل‌های مدیریت تقاضا» استفاده کرد.

اما نقش دولت در این بین چیست؟ سیستم صنعت برق ایران به بهترین تامین‌کننده‌های خارجی خو کرده است. هر وقت تحریمی نبوده، واردات تجهیزات از این شرکت‌ها افزایش یافته است. این درحالی است که نظام بازرگانی دولت در بخش برق باید تغییر کند و باید شرایط موجود را پذیرفت که دیگر امکان تامین نیازها از سوی شرکت‌های معتبر خارجی فراهم نیست. اما دسته دوم راهکارها، حل مساله زنجیره تامین و اجرای پروژه‌ها در شرایط فعلی است. در اینکه پروژه‌های ما در ریسک قرار می‌گیرند هیچ تردیدی وجود ندارد. اما سوال اساسی این است که چه باید کرد؟ در این مسیر «شناسایی نقاط آسیب‌پذیر زنجیره تامین و اجرای عملیات ویژه برای مقابله با نقاط آسیب‌پذیر»، «اصلاح قوانین و مقررات قراردادهای بین دولت

شود. توزیع مساوی رانت مذکور میان مردم در موفقیت این روش بسیار تعیین کننده است. با این حال اگر هم اصرار بر توزیع نامساوی آن باشد (هر چند این کار بر کارایی اقتصادی اثر منفی خواهد داشت) بهتر است این امر پس از توزیع اولیه و با بازیافت رانت توزیع شده از دهک‌های مورد هدف از طریق اخذ مالیات صورت بگیرد. یعنی به جای اینکه در مرحله توزیع رانت، دهک‌های مشمول و غیرمشمول شناسایی شود بهتر است پس از توزیع رانت میان همه افراد، در مرحله دوم تمام یا بخشی از مبالغ پرداختی به افراد مورد هدف به صورت مالیات بازیافت شود.

استفاده از روش توزیع مساوی رانت میان مردم، حتی در ارتباط با سایر کالاهای اساسی نیز قابل استفاده بوده و اثربخش تر، کم‌عوارض تر، شفاف تر و راحت تر است؛ ضمن آنکه کارایی اقتصادی را هم مخدوش و از مسیر درست خود منحرف نمی‌کند و رضایت مردم را هم به نحو بهتری جلب خواهد کرد. ضمناً استفاده از روش کوپنی برای این منظور روش مناسبی نیست و عوارض زیادی خواهد داشت. اصولاً روش کوپنی مخصوص شرایطی است که عرضه یک کالا ثابت است و امکان ارائه آن متناسب با تقاضای جامعه وجود ندارد. درحالی‌که به نظر می‌رسد در ارتباط با کالاهای اساسی مشکل در حال حاضر عرضه ثابت و کمبود این نوع از کالاها نیست، بلکه نگرانی دولت از بابت عدم عرضه آنها به قیمت مد نظر دولت (قیمت متناسب با نرخ ارز تخصیصی دولت به این کالاها) است که سبب شده موضوع کوپنی شدن عرضه برخی از کالاهای اساسی مطرح شود.

انرژی مصرفی و به‌خصوص بالا بودن نامتعارف قیمت خودرو در عین ناچیز بودن نسبی هزینه استفاده از خودرو، آلودگی شدید هوا و ده‌ها مشکل دیگر؛ محصول تداوم این نحوه تخصیص منابع طی چند دهه است.

این همه در حالی است که روش‌هایی وجود دارد که هم می‌تواند هدف سیاست‌گذار از نحوه تخصیص فعلی منابع در ارتباط با بنزین را تامین کند و هم اینکه تخصیص منابع را از آنچه باید باشد، منحرف نمی‌کند. یکی از این راه‌ها آن است که رانت نهفته در عرضه بنزین به روش موجود، به صورت مستقیم و مساوی میان مردم توزیع شود و با بنزین مانند یک نهاده تولیدی دارای پیامد خارجی منفی برخورد شود. در وضعیت فعلی، این رانت از طریق ساز و کار قیمت‌گذاری دستوری بنزین توزیع می‌شود که هم غیرشفاف و غیرهدفمند است و هم عملکرد صحیح تخصیص منابع را به هم می‌زند؛ درحالی‌که توزیع نقدی و مساوی آن بین مردم، حداقل هیچ تاثیر منفی بر کارایی تخصیص منابع ندارد و عدالت را هم به نحو بسیار مناسب‌تری تامین می‌کند و شفافیت زیادی هم در پی دارد و به راحتی هم قابل اجراست. این روش حتی می‌تواند تخصیص منابع جامعه را به‌طور خودکار و ساختارمند به سمت خواسته دهک‌های میانه و پایین سوق دهد؛ چون که به احتمال زیاد سبب گرایش تخصیص منابع به سمت کالاهای نسبتاً اساسی‌تر و ضروری‌تر و دورتر شدن آن از کالاهای لوکس خواهد شد. در صورت استفاده از این روش، حتی ممکن است افکار عمومی از این پس به جای تثبیت قیمت بنزین مداوماً خواستار افزایش قیمت بنزین

منظور محقق نشود و حتی در مواردی شاهد نتایجی معکوس باشیم (طرح بحث هدفمندی یارانه‌ها که قدمتی چند ده ساله دارد شاهدی بر این مدعا است) بلکه موجب شده انحرافی بزرگ در ساختار تخصیص منابع جامعه پیش آید و عمق پیدا کند. به عبارت دیگر در نتیجه پایداری این سیاست برای چند دهه، تناسب میان «قیمت بنزین نسبت به قیمت سایر کالاها و خدمات» و «ساختار ترجیحات جامعه» (تمایل مردم به مصرف بنزین نسبت به مصرف سایر کالاها و خدمات)»، به هم خورده است. شهری به عظمت تهران در یک اقتصاد ۵۰۰ میلیارد دلاری، جابه‌جایی روزانه صدها هزار نفر از شرق تهران به غرب تهران و بالعکس، وضعیت آشفته ساختار عبور و مرور شهری، عدم توسعه مطلوب شبکه حمل‌ونقل عمومی، وضعیت نامطلوب خودروسازی از جهت ایمنی و شدت

دولت‌ها برای حذف اثرات منفی پیامدهای خارجی، بر نهاده‌های تولید دارای پیامد خارجی منفی مالیات می‌بندند و برای بهره‌مندی از اثرات مثبت پیامدهای خارجی، به نهاده‌های تولید دارای پیامد خارجی مثبت یارانه می‌دهند. بنزین یک نهاده تولیدی در خدمت بخش حمل‌ونقل است که به وضوح پیامد خارجی منفی ایجاد می‌کند. بنابراین بنزین در بسیاری از کشورها مشمول مالیات‌های سنگین می‌شود تا آثار منفی مربوط به پیامدهای خارجی کاهش یابد. اما در کشور ما با بنزین مشابه با نهاده‌های تولیدی دارای پیامد خارجی مثبت برخورد شده و به آن یارانه پرداخت می‌شود آن هم نه از محل مالیات‌ها بلکه با منابع حاصل از فروش نفت خام یا عرضه ارزان نفت خام به تولیدکنندگان بنزین. این نوع سیاست‌گذاری درباره بنزین سبب شده نه تنها اهداف اعلام شده برای این

منافسه

از این پس اهم عناوین آگهی مناقصات کشور در حوزه صنعت برق و الکترونیک جهت اطلاع اعضا محترم در این صفحه از خبرنامه رسانه منتشر می‌شود.

به منظور مشاهده کامل و شرح آگهی‌ها و بهره برداری از آنها، لطفا درخواست عضویت خود را از طریق تلفن ۶۶۵۷۰۹۳۰ داخلی ۱۳۸ به سندیکا اعلام کنید.

روابط عمومی سندیکای صنعت برق ایران

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : فارس

مناقصه گزار : سهامی برق منطقه ای فارس
آگهی : استعلام بها خرید مقره سلیکون رابر
به تعداد ۳۵۰ عدد

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : آذربایجان شرقی

مناقصه گزار : بازرسی استان آذربایجان شرقی
آگهی : استعلام بها : ۱-تجهیزات تابلو برق
۲-کابل
مهلت دریافت اسناد : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : آذربایجان غربی

مناقصه گزار : توزیع نیروی برق آذربایجان
غربی
آگهی : استعلام بها : ۱-خرید ۴۰۰ عدد فیوز
مینیا توری تکفاز ۱۰ آمپر
۲-خرید ۱۳ مجموعه سکوی پیش ساخته
تابلو ۸۰*۴۰
۳-خرید انواع کابل
مهلت دریافت اسناد : ۱۳۹۸/۰۲/۲۱

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : مازندران

مناقصه گزار : توزیع نیروی برق غرب مازندران
آگهی : مناقصه ۱- کابل مسی فشار ضعیف
۳*۴-۲ کابل فشار ضعیف شیلددار مسی مهلت
دریافت اسناد : ۱۳۹۸/۰۲/۲۲

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : اصفهان

مناقصه گزار : ذوب آهن اصفهان
آگهی : استعلام بها انواع فیوز
مهلت دریافت اسناد : ۱۳۹۸/۰۲/۲۱

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : اصفهان

مناقصه گزار : برق منطقه ای اصفهان
آگهی : استعلام بها تأمین کانکس و تابلوهای
پست ۲۰/۶۳ کیلوولت مدولار شهرک بزرگ
صنعتی اصفهان
مهلت دریافت اسناد : ۱۳۹۸/۰۲/۲۱

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : تهران

مناقصه گزار : امور مالیاتی شهر تهران
آگهی : استعلام بها :
۱- کابل
۲- کابل شبکه
مهلت دریافت اسناد : ۱۳۹۸/۰۲/۱۸

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : کرمانشاه

مناقصه گزار : شهرداری شهر گودین
آگهی : استعلام بها :
۱- صد متر کابل ۳۵+۶*۳
۲- فلاور باکس بتنی
مهلت دریافت اسناد : ۱۳۹۸/۰۲/۲۳

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : تهران

مناقصه گزار : معاونت دانشجویی دانشگاه علوم
پزشکی تهران
آگهی : استعلام بها لامپ . ترانس . استارت
چسب برق
مهلت دریافت اسناد : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : فارس

مناقصه گزار : سهامی برق منطقه ای فارس
آگهی : استعلام بها ۱- تعویض زنجیر مقره های
خط احمدی در با مشخصات لیست پیوست
۲- شرح عملیات مورد نیاز جهت بازسازی در
ایستگاه فلسطین
مهلت دریافت اسناد : ۱۳۹۸/۰۲/۱۹

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : قم

مناقصه گزار : بیمه ایران
آگهی : استعلام بها ترموستات T.A.C
Clasic (دیجیتال): ۱۱ عدد
کنتاکتور و خازن: ۳ عدد
مهلت دریافت اسناد : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

تاریخ انتشار : ۱۳۹۸/۰۲/۱۷

استان : لرستان

مناقصه گزار : شهرکهای صنعتی لرستان
آگهی : استعلام بها برق رسانی به ساختمان
اداری شهرک صنعتی دورود
مهلت دریافت اسناد : ۱۳۹۸/۰۲/۲۲

به اعتقاد وی در حال حاضر وظیفه اتاق‌های دو کشور پیدا کردن راه‌هایی برای ایجاد ارتباط مستمر بین تجار دو کشور است. اگر این اتفاق رخ دهد آن‌ها می‌توانند در ارتباط با هم کار را پیش ببرند و آنگاه تنها وظیفه اتاق‌ها حمایت و تسهیل‌گری است.

تداوم همکاری‌ها به تبادل اطلاعات نیاز دارد

در ادامه در آگوستامبوک، سفیر کرواسی در تهران از حضور سه ماهه‌اش به عنوان سفیر در ایران خبر داد و گفت: در این مدت متوجه شده‌ام که ایران، آن‌طور که هست به دنیا معرفی نشده و باید جایگاه بالاتری نسبت به آنچه امروز در سطح بین‌المللی دارد، داشته باشد. متأسفانه تحریم‌های ناعادلانه علیه این کشور جاری است و راه همکاری با این کشور را ناهموار ساخته است. با این وجود کرواسی علاقه‌مند است به همکاری‌های خود با ایران ادامه دهد. وی ضعف در تبادل اطلاعات بین دو کشور را مورد تأکید قرار داد و افزود: تا زمانی که این تبادل اطلاعات در سطح گسترده صورت نگیرد، زمینه توسعه همکاری‌های اقتصادی فراهم نمی‌شود.

سفیر کرواسی در تهران، بنادر این کشور در دریای بالتیک را مسیری برای دسترسی دیگر کشورها به بازار اروپا معرفی کرد و گفت: ما باید برای همکاری با ایران در دوران تحریم، برنامه‌ریزی کنیم؛ راه‌هایی وجود دارد تا به کمک آنها این مسیر را ادامه دهیم. به نظر بهترین راهکار، پیوند بین شرکت‌های کوچک و متوسط دو کشور با یکدیگر است.

اشتامبوک هدف از این دیدار را پیدا کردن راه‌هایی برای تداوم همکاری‌های تجاری با ایران دانست و ادامه داد: باید روابط منسجمی بین اتاق‌های دو کشور حتی در سطح استان‌ها برقرار شود. نبود چنین رابطه‌ای حلقه مفقوده ما در نوع همکاری‌هایی است که با یکدیگر داریم.

حدود ۸ ماه از توافقات اولیه در مورد آن می‌گذرد، مورد تأکید قرار گرفت.

بر اساس اظهارات غلامحسین شافعی، همچنان اتاق بازرگانی کرواسی نمایندگان خود را برای حضور در این کمیته به اتاق ایران معرفی نکرده است در حالی که اگر این کمیته کار خود را آغاز کند، زمینه توسعه مناسبات تجاری را مهیا خواهد ساخت.

وی تأکید کرد: آشنایی و کسب اطلاعات دقیق از نیازها و نقاط قوت دو کشور در بحث‌های اقتصادی می‌تواند مسیر حرکت را باز کند و اجازه دهد بخش‌های خصوصی در سطح گسترده‌تری با یکدیگر همکاری کنند. در حال حاضر نبود این اطلاعات، مانعی در برابر توسعه مناسبات دو کشور است.

رئیس پارلمان بخش خصوصی ایران در ادامه همکاری بین ایران و کرواسی در حوزه حمل‌ونقل ریلی که یکی از نیازهای ایران محسوب می‌شود را مورد توجه قرار داد و افزود: طبق برنامه ششم توسعه، ایران باید در حوزه بازرگانی و ساخت خطوط ریلی، برنامه‌ریزی کرده و با اتصال بندر چابهار به شمال کشور، کشورهای هند و چین را به اروپا متصل کند. کرواسی متناسب با تجربیات و دانشی که در اختیار دارد می‌تواند در تکمیل این مسیر به ایران کمک کند.

وی در بخش دیگری از سخنان خود به مسئله تحریم و محدودیت‌های ناشی از آن اشاره کرد. بر اساس اظهارات شافعی، ایران سال‌هاست که با مسئله تحریم مواجه است و می‌توان ادعا کرد که راه‌های مقابله با آن را آموخته است.

رئیس پارلمان بخش خصوصی از تداوم فعالیت‌های تجاری ایران با دیگر کشورها در دوران تحریم سخن گفت و ادامه داد: درست است تحریم برای ما مشکل‌آفرین بوده و هزینه فعالیت‌های بین‌المللی را افزایش داده اما هیچ‌گاه ما را متوقف نکرده است.

در دیدار سفیر کرواسی در تهران با رئیس اتاق ایران مطرح شد

برای همکاری اقتصادی ایران و کرواسی در دوران تحریم برنامه‌ریزی می‌شود

سفیر کرواسی در تهران طی دیدار با رئیس اتاق ایران از تلاش این کشور برای تداوم همکاری‌های اقتصادی با ایران خبر داد و گفت: این کشور در بخش‌های کشتی‌سازی و بازیافت زباله تخصص و دانش کافی در اختیار دارد و می‌تواند در این حوزه‌ها با شرکت‌های ایرانی همکاری داشته باشد.

سفیر کرواسی در تهران با حضور در اتاق ایران با غلامحسین شافعی رئیس پارلمان بخش خصوصی ملاقات کرد. در این نشست ضمن نگاهی به همکاری‌های گذشته دو کشور در حوزه‌های مختلف و تأکید بر وجود ظرفیت‌های جدید برای کار مشترک بین تجار و فعالان اقتصادی دو کشور، ایجاد کمیته مشترک بین اتاق‌های بازرگانی ایران و کرواسی که

سازمان تامین اجتماعی

بسته حمایتی سازمان تامین اجتماعی ابلاغ شد

محمد شریعتمداری با ابلاغ یک بخشنامه ۱۷ بندی تلاش کرده است تا تعامل بین سازمان تامین اجتماعی و بنگاه‌های بخش خصوصی را در مورد دریافت حق بیمه در سال رونق تولید بیشتر کند.

در بند نخست این بخشنامه بر مساله تسهیل رسیدگی و بازرسی از دفاتر قانونی و مدارک کارفرمایان در خصوص بیمه‌پردازی تأکید شده است که به مصوبه ستاد فرماندهی اقتصاد مقاومتی اشاره دارد که با پیگیری‌های اتاق بازرگانی تهران مبنی بر بازرسی صرفاً یکساله دفاتر به تصویب ستاد رسید و ابلاغ شد.

متن کامل بخشنامه را اینجا بخوانید.

هفتمین نمایشگاه بین المللی
حمل و نقل ریلی
 صنایع، تجهیزات و خدمات وابسته

RAILEXPO 2019
 TEHRAN/IRAN

THE 7th INTERNATIONAL EXHIBITION OF
RAIL
 & TRANSPORTATION RELATED INDUSTRIES EQUIPMENT

همزمان با: ششمین کنفرانس بین المللی پیشرفت های اخیر در مهندسی راه آهن
 The 6th Int'l Conference on Recent Advances in Railway Engineering

زمان: ۱۹ لغایت ۲۲ خرداد ماه ۱۳۹۸ ساعت بازدید: ۱۰:۰۰ الی ۱۸:۰۰
 تهران محل دائمی نمایشگاه های بین المللی

9-12 JUNE, 2019
 Tehran International Permanent Fairground

هفتمین نمایشگاه بین المللی حمل و نقل ریلی صنایع و تجهیزات وابسته هفتمین نمایشگاه بین المللی حمل و نقل ریلی صنایع و تجهیزات وابسته از تاریخ ۱۹ خرداد تا ۲۲ خردادماه ۱۳۹۸ برگزار می شود.

شرکت های عضو سندیکا برای حضور در این نمایشگاه از تخفیف ۱۰ درصدی برخوردار هستند. علاقمندان جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۹۱۲۲۴۶۰۶۶۷ یا ۵۵۱۲۸۲۲۶ آقای بهرامی، تماس حاصل فرمایند.

از طریق کشور سوم به تهران یا بیشکک سفر کنند. بنابراین مسئولان و مقامات قرقیزستان در تلاشند تا به کمک رایزنی با دولت ایران این پرواز را در گذشته نیز برقرار بوده، احیا کنند.

بر اساس اظهارات وی این درخواست دولت قرقیزستان به صورت کتبی در اختیار مسئولان و دولتمردان ایرانی قرار گرفته است. حمایت اتاق ایران به عنوان پارلمان بخش خصوصی از راه اندازی مجدد این خط هوایی می تواند به اجرایی شدن آن سرعت ببخشد.

سفیر قرقیزستان ادامه داد: دولت این کشور آزادی پنجم را برای همه ایرلاین های فعال در این کشور منظور کرده است، به این معنا که اگر پروازی از تهران به این کشور صورت گیرد، اجازه دارد به مقصد سوم هم پرواز کند و لزومی ندارد که حتماً به تهران بازگردد. این روند برای اقتصادی تر شدن پروازها نیز مؤثر خواهد بود.

در ادامه غلامحسین شافعی، رئیس اتاق ایران با اعلام این خبر که فوریت بررسی لایحه پیوستن ایران به اوراسیا در مجلس به تصویب رسیده است و به زودی نهایی خواهد شد، گفت: بنابراین پیش بینی می شود با پیوستن ایران به اوراسیا سطح روابط ایران با کشورهای این منطقه گسترش پیدا کند، پس لازم است زمینه ارتباط راحت تر و سریع تر بین تجار و بازرگانان ایرانی و قرقیزستانی فراهم شود.

رئیس پارلمان بخش خصوصی کشور گفت: بدون شک در این شرایط، تجار بیشتری خواستار سفر به منطقه اوراسیا هستند و تجارت بین ایران و کشورهای عضو CIS نیز رشد می یابد. از طرف دیگر در بلندمدت نیز راه اندازی این خط هوایی اقتصادی تر می شود. بنابراین اتاق ایران نهایت حمایت خود را از این موضوع خواهد داشت.

در دیدار سفیر قرقیزستان با رئیس اتاق ایران انجام شد

تأکید بر احیای پرواز مستقیم بین ایران و قرقیزستان

سفیر قرقیزستان در ملاقات با رئیس اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران بر لزوم احیای پرواز مستقیم بین تهران و بیشکک تأکید کرد و گفت: با توجه به لزوم توسعه سطح روابط بین ایران و قرقیزستان لازم است پرواز مستقیم بین دو کشور برقرار شود.

رئیس اتاق ایران و سفیر قرقیزستان در تهران با یکدیگر دیدار کردند. در این نشست بر لزوم اهمیت توسعه سطح روابط بین دو کشور تأکید شد. در این بین احیای پرواز مستقیم بین تهران و بیشکک مورد تأکید قرار گرفت.

به اعتقاد آوازبک عبدالرزاکاف، سفیر قرقیزستان در تهران، نبود این خط هوایی تاکنون آسیب های زیادی به سطح روابط اقتصادی دو کشور وارد کرده و اجازه رشد به آن نداده است.

وی معتقد است اگر این پرواز وجود داشت سطح روابط بیش از این توسعه پیدا می کرد. در حال حاضر تجار ایرانی و قزاقستانی برای مراوده با یکدیگر باید هزینه و زمان بسیاری را صرف کرده و

قدرت موج، اتفاق مهم بعدی در انرژی‌های تجدیدپذیر

در یک کارگاه کشتی‌سازی در پورتلند، بزرگ‌ترین شهر ایالت اورگن آمریکا، ساخت یک وسیله غول‌پیکر جدید تولیدکننده انرژی در حال تکمیل شدن است. قرار است این دستگاه به‌زودی به‌هواپیما منتقل شود تا برای اولین بار، تست تکنولوژی متصل به شبکه برق با آن انجام شود.

قدرت موج، اتفاق مهم بعدی در انرژی‌های تجدیدپذیر

چند ماه بعد هم دو تکنولوژی جدید دیگر به‌هواپیما می‌روند تا تست‌های خودشان را داشته باشند. اگر این آزمایش‌ها به‌ثمر برسند، یک قدم بزرگ و مهم به سوی تولید شکل دیگری از انرژی تجدیدپذیر که تاکنون مورد بهره‌برداری تجاری قرار نگرفته، برداشته خواهد شد: انرژی موج. جان مک‌کارتی،

مدیرعامل شرکت اوشن انرژی (Ocean Energy)، می‌گوید قدرت موج که از حرکت امواج اقیانوس به دست می‌آید، منبعی است که می‌تواند ۱۰ درصد نیاز برق دنیا را تامین کند. قرار است شرکت اوشن واقع در ایرلند، تست اولیه دستگاه ۸۲۶ تنی با ارتفاع حدود ۴۰ متر به نام Ocean Buoy را انجام دهد. مک‌کارتی می‌گوید: «این منبعی است که هنوز از آن بهره‌برداری نشده و پتانسیل تجاری بسیار زیادی دارد و بدیهی است که به نفع کاهش گازهای گلخانه‌ای و گرمایش زمین خواهد بود.»

پلت‌فرم شرکت که بیش از سه سال آزمایش کنار اقیانوس اطلس را پشت‌سر گذاشته، با فشار آب انرژی تولید می‌کند؛ به این صورت که آب هوا را با فشار داخل توربین می‌کند و چرخش توربین‌ها این حرکت را به برق تبدیل می‌کند. یک «نیروگاه موج»

۱۰۰ مگاواتی می‌تواند برق بیش از ۱۸ هزار خانه را تامین کند. این تجهیزات همچنین می‌توانند برای تامین انرژی کارخانه‌های نمک‌زدایی، استخرهای پرورش ماهی کنار دریا یا حتی مراکز داده زبردیایی (چون سرورهای این مراکز گرمای زیادی تولید می‌کنند، در اقیانوس تاسیس می‌شوند تا خنک‌سازی شوند. شرکت مایکروسافت در حال آزمایش کردن یکی از این مراکز داده است)، مورد استفاده قرار بگیرند. حتی با اینکه کاربرد انرژی‌های باد و خورشید به سرعت رشد می‌کند و هزینه مصرف آنها هم کمتر می‌شود (تا جایی که استفاده از این انرژی‌ها امروز ارزان‌تر از بیشتر کارخانه‌های تولید زغال‌سنگ قدیمی تمام می‌شود)، انرژی موج همچنان می‌تواند نقش مهمی داشته باشد.

بالاکریشنان نایر، مدیرفنی ارشد شرکت دیگری در حوزه انرژی موج به نام Oscilla Power می‌گوید: «در خیلی از نقاط دنیا، موج یک منبع انرژی مکمل است، نه یک منبع رقابتی و این به زمان‌هایی از روز یا فصل‌هایی ربط پیدا می‌کند که قدرت موج نسبت به انرژی خورشید، بیشتر می‌شود.» به‌عنوان مثال، در شمال‌غرب اقیانوس آرام، امواج در زمستان و زمانی که نور آفتاب ضعیف است، شدت بیشتری می‌گیرند. همچنین موج در مقایسه با انرژی باد یا خورشید که وقتی در دسترس نیستند، به باتری یا شکل دیگری از ذخیره‌سازی نیاز دارند (یا باید پشتیبانی نیروگاه‌های سوخت فسیلی برای جبران نبود آنها وجود داشته باشد)، منبع انرژی ثابت‌تر و قابل پیش‌بینی‌تری است. کارشناسان می‌گویند این تکنولوژی می‌تواند به‌طور خاص برای جزیره‌های دورافتاده‌ای که تامین برق آنها بسیار گران تمام می‌شود و از منابع انرژی وارداتی مثل گازوئیل استفاده می‌کنند و در ضمن فضای کافی برای

راه‌اندازی نیروگاه‌های خورشیدی یا توربین‌های بادی هم ندارند، مفید باشد. نایر توضیح می‌دهد که قبلاً بیشتر دستگاه‌ها طوری طراحی شده بودند که فقط از یک نوع شدت موج می‌توانستند انرژی بگیرند و این یعنی در بقیه موارد، این دستگاه‌ها کارایی لازم را ندارند اما نیروگاه‌های جدید، سیستمی از دستگاه‌های متعدد را دارند که قابلیت سازگاری حرکت با شدت‌های مختلف موج را دارد.

چالش‌های نوآوری جدید

انرژی دریا در مقایسه با باد و خورشید، نوپا است و از آنجا که کار در اقیانوس سخت‌تر و هزینه‌برتر است، روند اوج گرفتن آن کندتر خواهد بود. مهندسان دریا باید سیستم‌هایی طراحی کنند که بتوانند اثر خوردگی آب دریا را تحمل کنند و در برابر شدت ضربه موج مقاوم باشند. انجام و تکرار آزمایش‌ها نیازمند رفت و آمد با قایق است که نسبت به کار کردن روی زمین، هزینه بیشتری دارد. نکته دیگری که وجود دارد این است که در صنعت انرژی دریایی در مقایسه با صنعت انرژی‌های باد و خورشید، سرمایه‌گذاری به میزان قابل‌توجهی پایین‌تر است و این تکنولوژی هنوز از نظر تجاری به جایی نرسیده است. البته این اتفاق در شرف وقوع است. مثلاً شرکت اوسیللا بعد از تست‌های یک ساله در هواپیما، برای فروش سیستم‌های کوچک‌تر خود اعلام آمادگی کرده است. نایر می‌گوید: «این فرصتی است که شکوفایی آن از مدت‌ها پیش طول کشیده است. قدیمی‌ترین اسناد حق ثبت اختراع در زمینه انرژی موج به سال‌های ۱۷۹۰ برمی‌گردد. بنابراین بشر از مدت‌ها پیش به دنبال آن بوده است. حالا این تکنولوژی آخرین سال‌های به‌ثمر رسیدن خود را می‌گذراند. ما به‌عنوان یک صنعت در موقعیت بسیار خوبی هستیم تا بگذاریم این اتفاق بیفتد.»

دراسله

دراسله، روستایی از توابع بخش مرکزی شهرستان سوادکوه است. این روستا که در ارتفاعات سوادکوه قرار دارد، دارای چشمه ها و آبشار متعددی است و گردشگران داخلی و خارجی در فصل تابستان از آن منطقه بازدید می کنند. نام اصلی آن را دلرسرا به معنی سرزمین گرانبها گفته اند که به مرور زمان به دراسله تغییر یافت. دراسله از یک سمت به دشت مازندران و از سمتی دیگر از طریق دادالمرز به فیروزکوه و از سمتی دیگر نیز از طریق کوه های شلفین و سوات به چرات متصل است.

